

Ở ĐÔI BỜ GẠCH NỐI

Phan Hùng

1. Khi con hơi thở yếu tàn, sức người mệt nhoài đau thương. Khi
2. Vui nghe theo Chúa gọi mời, để rồi nhẹ nhàng ra đi. Tin

con tàn hơi kiệt sức, gượng dậy không nổi để đi. Là
yêu vào Cha từ ái, Người hăng nang đỡ đủ thương. Tình

khi con nhìn lên nhan Chúa, Ngài chết trên thánh giá. Để
Cha đem lòng thương tha thứ, và xóa đi tội lỗi. Để

con biết ăn năn hối tội và phó dâng linh hồn.
con lanh ơn Ngài cứu độ được hưởng quê thiên đàng.

ĐK. Ở đôi bờ gạch nối, giữa sự sống và thân chết, giữa
giao tranh và giằng co, giữa đau thương và hạnh phúc.

Giữa thế gian và xác thịt, giữa được và mất mát,
để giành về bên Chúa đến hơi thở cuối cùng.

